

Janko
Ferk

MESTO GORI težo preteklosti
vzame
brez odpora
nase

prihodnosti
pokaže
pravo pot
brez sebičnosti

troja

enej
nosi na ramenih
oslabelega očeta

za roko
vodi
nedoletnega sina

v poslušnosti bogovom

BALADA prizadeni mi bolečine
KOROŠKEGA če že mora biti
SLOVENCA vendar ne povzročaj
 izgube ali težke poškodbe moje govornice
 mojega vida
 mojega sluha
 ali moje plodljivosti
 ne prizadejaj mi
 znatne pohabljenosti
 ali pozornost zbudajoče iznakaze
 ali težkega trpljenja
 hiravosti
 ali poklicne nesposobnosti
 kajti blagor moje duše
 bi bil že z bolečinami bistveno zmanjšan

*

stalingrad
 vietnam
 tvoja domova
 vojak
 moj oče
 moj mož
 moj sin
 le enkrat
 postavi puško v kot
 stopi iz škornjev
 vzemi rdečo rožo v roke
 preden greš naprej
 smrt

*

zdravja za nas
 ni
 če bo padla
 bo naša bolniška postelja
 smrtno ležišče

TIHOŽITJE fragment
PO ATOMSKI
BOMBI temne barve
 drevesa brez listja
 obrisi
 gluhi zvoki narave
 razvaline težkih zidov

 negibna grozota v pozni jeseni
 notranja pokrajina človeka
 je zdaj zunanja

MESTO GORT

zvonič govori
 svoj domov
 vojak
 vzame
 moj oče
 moj moč
 moj sin
 moj sin
 je cekar
 postavi pusto v rok
 stopi iz kamnjev
 vzemi lečo roka v roka
 preden greš naravn
 smrt

*

zbravna za nas
 ni
 če bo padla
 bo naša bolniška postelja
 smrtne ležnje

v posteljnem kotu.